

**Παρέμβαση από: Νικόλαο Μπιλίρη, Δικηγόρο Πειραιά,
Σύμβουλο του ΔΣ του Δικηγορικού Συλλόγου Πειραιά,
Σωτήρος Διός αρ. 9 Πειραιάς, τηλ. 2104171930 / 6976637337**

ΠΑΡΕΜΒΑΣΗ ΣΤΗ ΘΕΜΑΤΟΛΟΓΙΑ

ΔΙΚΗΓΟΡΟΙ, ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗ και ΔΙΚΑΣΤΕΣ

**Σχέσεις Δικηγόρων με Δικαστές – Προτάσεις Βελτίωσης – Συμμετοχή των ΔΣ στα Όργανα
Διοίκησης των Δικαστηρίων**

Η Δικαιοσύνη αποτελεί την Τρίτη εξουσία, μετά την Εκτελεστική (Κυβέρνηση) και τη Νομοθετική (Βουλή).

«Δικαιοσύνη» μια λέξη χίλιες έννοιες.

Λέγοντας Δικαιοσύνη, ο κοινός νους του ανθρώπου, ανατρέχει στο άγαλμα της Θέμιδας με το σπαθί και τη ζυγαριά (όπως την αναπαραστούν) στο Δίκαιο, στο Υπουργείο Δικαιοσύνης, στον Άρειο Πάγο, στους Δικαστές και Εισαγγελείς, στα Δικαστήρια, στους Δικηγόρους, στους δικαστικούς Γραμματείς και στις Φυλακές.

Επομένως από μόνη της η λέξη Δικαιοσύνη, παραπέμπει αυτόματα σε πολλές έννοιες, με πολλά νοήματα και σε πολλές ιδιότητες.

«Θα πάω στο Δικαστήριο να βρω το δίκιο μου». «Να δικαιωθώ θέλω μόνο». Είναι κάποιες φράσεις που ακούμε καθημερινά Δικηγόροι και Δικαστές.

«Θα κάνω έφεση, δεν έπρεπε να καταδικαστώ, είμαι αθώος». Είναι κάποια άλλη φράση, που αντηχεί στα αυτιά των Δικηγόρων, ή στο ακροατήριο από τον κατηγορούμενο απέναντι στους Δικαστές.

Δικαιοσύνη λοιπόν και δη Δικηγόροι, Δικαστές και Εισαγγελείς. Σύμφωνα με τον κώδικα περί Δικηγόρων : «Ο Δικηγόρος προσφέρει με τη φυσική του παρουσία και την παράσταση του (είτε ως υπερασπιστής είτε ως συνήγορος Πολιτικής Αγωγής) στην ορθή διαδικασία της απονομής Δικαιοσύνης και της εξέλιξης δίκαιας δίκης».

Κάποιοι λένε ότι ο Δικηγόρος είναι «συνεργάτης» της Δικαιοσύνης (Δικαστών και Εισαγγελέων) στη διαδικασία εξέλιξης της δίκης και στην απονομή της Δικαιοσύνης.

Συνεργάτης δεν είναι ο Δικηγόρος. Είναι όμως συμμετοχος – συνλειτουργός στην Ορθή απονομή της Δικαιοσύνης, κάτι που – πολλές φορές – ξεχνούν οι Δικαστές και οι Εισαγγελείς και

δη, μόλις ανέβουν στην έδρα και (βέβαια έχουν απεκδυθεί αυτήν την ιδιότητα του Δικηγόρου και έχουν αποκτήσει αυτήν την ιδιότητα του Δικαστικού Λειτουργού).

Αν και στην πλειονότητα τους οι Δικαστές – Εισαγγελείς, έχουν περάσει από τους διαδρόμους των Δικαστηρίων, έχουν καθίσει στα έδρανα του συνηγόρου υπεράσπισης πολιτικής αγωγής, έχουν αναλώσει ατελείωτες ώρες (πόσο μάλλον στις ποινικές υποθέσεις) στις δικαστικές αίθουσες και ακροατήρια, είτε περιμένοντας τον αριθμό πινακίου ή εκθέματος, που αφορούσε την υπόθεση του εντολέα τους, είτε δικάζοντας, αφού η υπόθεση την οποία εκπροσωπούσαν και χειρίζονταν, απαιτούσε χρόνο, νομικά επιχειρήματα, αυτοτελείς υπερασπιστικούς ισχυρισμούς, ενστάσεις και λοιπά δικανικά όπλα προς την υποστήριξη της, Παρά ταύτα, κάποιοι από αυτούς ξεχνούν και κάποιες φορές γινόμαστε μάρτυρες μεμονωμένων άσχημων συμπεριφορών και ανάληπτων εκδηλώσεων τους κατά την ακροαματική διαδικασία ,απέναντι σε δικηγόρους και εντολείς.

Δικηγόρος και Δικαστικοί λειτουργοί είναι δυο έννοιες και δυο ιδιότητες υπενάντιες. Αφενός πρέπει να συνλειτουργήσουν ώστε να αποδοθεί ορθά η δικαιοσύνη, αφετέρου το γεγονός ότι η ιδιότητα του δικαστικού λειτουργού φιγουράρει στη συνταγματική διάταξη της τρίτης εξουσίας, προσδίδει στους Δικαστές πολλές φορές ένα ύφος υπέρτατου και ανώτερου κριτή, που αυτόματα προκαλεί σύγκρουση με τους Δικηγόρους.

Δεν είναι λίγες οι φορές, που οι Δικαστές και Εισαγγελείς κατά την ακροαματική διαδικασία δεν δέχονται και απορρίπτουν χωρίς εμπειριστατωμένη αιτιολογία, αυτολείς ισχυρισμούς και ενστάσεις.

Υπεροπτικά και βιαστικά (και πολλές φορές κατά παράβαση της δικονομίας) οδηγούνται σε δικανικά συμπεράσματα και δη σε άδικες αποφάσεις, λαθεμένες, οι οποίες στο Δευτεροβάθμιο Δικαστήριο, που θα κριθούν, προκύπτει και αποδεικνύεται και η βιασύνη τους και το λάθος τους και η υπεροψία τους.

Πρέπει να καταλάβουν οι Δικαστικοί Λειτουργοί (και εδώ είναι ο ρόλος του Δικηγόρου και δη ως αληθινός συνλειτουργός στην ορθή απονομή της Δικαιοσύνης) ότι πάνω στην έδρα είναι για να δικάσουν βάσει της δικονομίας, βάσει της δικογραφίας, να μελετήσουν ισχυρισμούς και ενστάσεις και να κρίνουν – αποφασίσουν με ορθολογισμό και όχι με βιασύνη και υπεροψία.

Πρέπει να καταλάβουν ότι οι πολίτες απευθύνονται στη Δικαιοσύνη για να επιλύσουν προβλήματα, να ζητήσουν την προστασία της και βέβαια να φτάσουν με τη συνδρομή του Δικηγόρου στη δικαίωση τους, η οποία είναι κράμα συνλειτουργίας Δικαστών και Δικηγόρων ως προς την ορθή απονομή της Δικαιοσύνης.

Μπορεί τέλος οι δυο ρόλοι, αυτοί του Δικηγόρου και του Δικαστικού Λειτουργού, να έχουν κοινή καταγωγή καθώς και κοινό σκοπό, όμως έχουν διαφορετική θέση και διαφορετική αντίληψη.

Δηλαδή υπάρχουν στοιχεία, τα οποία μας ενώνουν και μας χωρίζουν. Αυτά που μας χωρίζουν είναι η έδρα του Δικαστή και το έδρανο του Δικηγόρου και αυτά που ενώνουν είναι η απαραίτητη συνλειτουργία μας στην ορθή απονομή της Δικαιοσύνης.

Πρόταση βελτίωσης : Σεβασμός στη Δικαιοσύνη , Σεβασμός στον Πολίτη και αλληλοσεβασμός μεταξύ μας, όσον αφορά τον διακριτό ρόλο μας ως συνλειτουργοί στην ορθή απονομή της Δικαιοσύνης.

Τέλος είμαι της άποψης ότι οι Δικηγορικοί Σύλλογοι με τους εκπροσώπους τους επιβάλλεται να έχουν μεγαλύτερη και ουσιαστικότερη συμμετοχή στον Οργανισμό Διοίκησης των Δικαστηρίων και δη με επικοδομητική παρέμβαση και βέβαια (αν και εφόσον κρίνεται απαραίτητο) και με συμμετοχή στις ανάλογες ψηφοφορίες.

Πειραιάς 30-3-19

Με εκτίμηση

Νίκος Μπιλέρης